

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. november 10.
Évközi 32. vasárnap

Hit a feltámadásban

Mi marad az emberből élete és halála után? Valóban teljesen megsemmisülünk és eltűnünk a földben anélkül, hogy bármi is megmaradna belőlünk? Az élet és a halál kérdése mindannyiunkat foglalkoztat. És persze az is, hogy mi lesz velünk a halál után. Megsemmisülünk? Vagy feltámadunk? És mit jelent a feltámadás?

A mai vasárnap evangéliumában is ugyanezek a kérdések kerülnek elő. A zsidók egyik vallási csoportja, a feltámadásban nem hívő szadduceusok a túlvilági élettel, a feltámadással kapcsolatban kérdezik Jézust. Nem kell csodálkoznunk azon, hogy ezek az emberek nem hisznek a feltámadásban! Ma is vannak olyan emberek, még a keresztények között is, akik szintén nem hisznek a halál utáni életben. A Jézus

korabeli szadduceusok kételkedését megértem, de a mai embereket nem. Ennek oka az, hogy Jézus kortársai eleve nem tudhatnak az Úr feltámadásáról, a mai ember viszont már tud róla. Jézus személye, pontosabban az ő halála és feltámadása döntő jelentőségű e kérdésben. A halál utáni élet és a feltámadás kérdéseire születtek már a régmúlt időkben és manapság is emberi válaszok, de ezek nem megnyugtatóak, s nem elégségesek számunkra. Az örök élettel és a feltámadással kapcsolatos, szívünket nyugtalanító kérdésekre maga Isten válaszol azzal, hogy Jézus emberként elszenvedti a halált és a mennyi Atya feltámasztja őt a halálból. Ez már megnyugtató és elfogadható válasz! Jézus Krisztus feltámadása keresztény hitünk legnagyobb igazsága. Feltámadása, amelyet húsvétkor ünneplünk, nem visszatérés a földi életbe, hanem egy megdicsőült testben való újjászületés az örökkévalóságra.

A Krisztus feltámadásába vetett hitig bizonyára minden keresztény eljut. Innen azonban még egy lépést kell tennünk. A Jézus feltámadásába vetett hitből nem következik automatikusan, hogy az ember feltámadásában, a saját feltámadásunkban is higgyünk. Természetesen szoros kapcsolat van a kettő között. Ahogyan Krisztus feltámadt a halottak közül és örökké él, ugyanúgy Ő fog mindenkit feltámasztani az utolsó napon az örök életre. Igen, mi is fel fogunk támadni! Krisztusnak hatalma van ahhoz, hogy minket is megajándékozzon egy feltámadt, dicsőséges testtel, amely újra egyesül lelkünkkel.

Ne érjük be kevesebbel, mint az örök élettel! A feltámadásban való hit különleges erőt, segítséget ad nekünk törekvésünkhöz az örök élet felé!

Isten ajándéka

A feltámadás Isten emberek iránti szeretetéről tanúskodik.

Isten szeretetből teremtette meg az embert. Neki köszönhetjük életünket és gondot visel ránk. Szeretetből küldte el Fiát, hogy megváltson és üdvözítsen minket. Isten, aki ily sok módon szeret minket és aki nap mint nap megmutatja irántunk érzett szeretetét, hogyan engedhetné meg, hogy életünk a semmibe vesszen?

Isten az életre teremtett minket és mindannyiunkat az örök életre hív. A feltámadás a halál legyőzése. A feltámadás testünk újjáteremtése és megdicsőülése. A feltámadás Isten ajándéka. A mennyi Atya ajándéka a Fiú számára és számunkra, akik gyermekei vagyunk.

Új élet

Mennyi Atyánkl! Jézus feltámadása nyújtja nekünk a reményt, hogy mi is feltámadunk az örök életre.

A halál tényével szembesülve könnyen azt gondolhatom, hogy az életnek ezzel vége. Te új életet adtál Fiadnak, Jézusnak, akit feltámasztottál. Hisszük, hogy új életet adsz nekünk is, amikor feltámasztasz minket az örök életre. A feltámadást követően találkozhatunk veled, az örök szeretettel. Uram, hiszek a feltámadásban, hiszek az örök életben. Neked ajánlom az életem, hogy veled élhessek majd örökké a mennyi boldogságban.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Évközi 32.
vasárnap

2Mak 7,1-2,9-14
2Tessz 2,15-3,5
Lk 20,27-38

Hétfő

Bölcs 1,1-7
Lk 17,1-6

Kedd

Bölcs 2,23-3,9
Lk 17,7-10

Szerda

Bölcs 6,1-11
Lk 17,11-19

Csütörtök

Bölcs 7,22-8,1
Lk 17,20-25

Péntek

Bölcs 13,1-9
Lk 17,26-37

Szombat

Bölcs 18,14-16;
19,6-9
Lk 18,1-8

Évközi 33.
vasárnap

Mal 3,19-20-a
2Tessz 3,7-12
Lk 21,5-19